

Indtægter og Udgifter, og dersom en Ligevegt ikke kan tilveiebringes ved sædvanlige Midler, maa han pønse paa de overordentlige Midler, hvorved den nødvendige Balance i Statshusholdningen kan ventes at ville blive bragt tilstede. Det vil heraf være det ærede Thing klart, at det meget let vil kunne hende, at Finanzministeren finder, at nogle af de Begjæringer, der indkomme til ham fra de andre Ministre, ikke ville kunne fyldestgjøres med de Indtægter, der staa til Raadighed, og at det derfor under saadanne Forhold er en Nødvendighed for ham at henvende sig til de andre Ministre med sine Bemærkninger i den Henseende og med Oplysninger om, at det vilde være forbundet med særlige Vanskeligheder at faae en saadan Udgift optagen paa Finanzloven. Nu vil det altsaa bero paa Sagens Beskaffenhed, hvilken Nødvendighed der er for, at den omhandlede Udgift optages, og derom finder der da Forhandlinger Sted mellem de to Ministre. Hvis det da ved denne Forhandling skulde vise sig, at der er en Mulighed for at udsætte den Udgift, hvorom der er Tale, eller for at hjælpe sig med en mindre end den, hvor paa der først var tænkt, saa bliver det Resultatet, at dette sker; men viser det sig derimod, at noget Saadant ikke lader sig gjøre, da er Finanzministeren nødt til at tænke paa, hvilke overordentlige Midler han da kan bringe i Forslag for at faae Balance tilveiebragt. Anvende vi nu dette paa det her foreliggende Tilfælde, saa vil det jo ses, at Forholdet er dette, at den ærede forrige Indenrigsminister ønskede allerede et Aar tidligere, end han fik Bevillingen, at have en saadan til de jydskke Jernbaner, men at Finanzministeren, som var mig, den Gang fandt, at Budgettet for 1871—72 ikke vilde kunne taale denne Udgift, og at det ved den der paa følgende Forhandling viste sig, at Indenrigsministeren allerede den Gang havde den Overbevisning, at det vilde være ham muligt desuagtet at føre denne Sag igjennem inden for den i Loven bestemte Tid. Der af fulgte, at denne Udgift ikke blev optagen paa Finanzloven, hvilket jo, som der flere Gange i Dag er gjort opmærksom paa her i Salen, senere vandt dette Things Bifald. Det vil altsaa ses, at der slet ikke i nærværende Sag paa nogen Maade har kunnet være Tale om nogen Konflikt mellem de to Ministre; tværtimod, man handlede i den Henseende efter fælles Overlæg, der var tilveiebragt fuldstændig Enighed. Med Hensyn til den Sag, hvorom det her dreier sig, vil jeg tillade mig at gjøre Thinget en Meddelelse, nemlig den, at vi vistnok Alle ville have faaet en For-

nemmelse af, at det har bekræftet sig, hvor vanskeligt det er at sælde en fuldkommen retfærdig Dom om Begivenheder, som ligge 3 Aar tilbage i Tiden, naar Notabene adskillige af de væsentlige Forhold, der faae Indflydelse paa disse Begivenheder, senere have forandret sig. Der er et gammelt Ord, som siger, at det er let at være bagklog, men det har virkelig en dybere Betydning. Saa snart jeg nemlig ser, hvorledes Sagen stiller sig nu, efter at visse Ting ere indtraadte, med Hensyn til hvilke man Notabene for 3 Aar siden, da Sagen skulde afgjøres, ikke paa nogen Maade kunde forudsæ, hvorledes det vilde indtræde, saa er det let nok at sige: ja, det kunde have været heldigere, om jeg for 3 Aar siden havde baaert mig anderledes ad. Men man skal, naar man som jeg er aldeles overbevist om, at ethvert Medlem af dette høie Thing vil være fuldkommen retfærdig i sin Dom, tage sig overordentlig Ugt for at støtte sin Dom i nogen væsentlig Grad paa senere indtraadte Begivenheder, naar det maa erkendes, at disse senere indtraadte Begivenheder den Gang ikke kunde forudses. Dette finder for det Første Anvendelse paa det, der i denne Sag har spillet Hovedrollen, nemlig at disse Baner ikke ere blevne færdige til den i Loven fastsatte Tid. Efter at den ærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, at hans Forgænger har afsluttet Kontrakt i en fuldkommen bindende Form og med en fuldkommen vederhæftig Mænd om, at levere Arbeidet færdigt til den i Loven bestemte Tid, kan dog virkelig den Omstændighed, at der senere er indtraadt Forhold, som have gjort det umuligt for vedkommende Entrepreneur at gjøre Arbeidet færdigt til den bestemte Tid, ingenlunde falde den tidligere Indenrigsminister til Last. Man kan jo sige, at den ærede Minister burde have forudset, at Banerne ikke kunde gjøres færdige i denne Tid; men, mine Herrer, der synes jeg, at de, der rasjonere saaledes, ikke rasjonere rigtig, thi hvoraf vide de, at Banerne ikke kunde gjøres færdige i den Tid? Jeg har ikke hørt andet Bevis derfor end, at de ikke ere blevne færdige, men hvem siger, at de ikke kunde have været færdige? Det forekommer mig, at den naturligeste Fortolkning maa være den, da de Mænd, som have paataget sig disse Foretagender, dog visstnok ikke ere Mænd, der handle letsindig, at deres Beregninger virkelig er gaaede ud paa, at de med Sikkerhed kunde vente, at Arbeidet kunde blive færdigt, men at der i deres Arbejdsplaner har været Feil og Mangler, som haae gjort, at Arbeidet ikke blev færdigt. Men Indenrigsministeren kan jo dog umulig være an-